

Í upphavi skapti Gud

VICTOR Á LAKJUNI

»Hvar vart tú, táíó Eg legði grundvöll jarðarinnar. Sig tað, um tú ert so klókur.« (Job 38,4)

Mong eru tey, sum royna at gera seg klók uppá skaparverk-ið, og gera sínar egnu tankar um uppruna lívsins. Nógv sokallaði ástøðir eru framsett, og at siga at eitt ástøði, so leingi tað ikki er mótplógvað, situr trygt í há-sætinum sum sannleiki, er einki uttan møsn. Hans Andrias Sølvará hevur í Dimmalætting 3. mars langa hugleiðing um menningarlæruna, og um ástøðir sum fara at yvirлива og onnur sum doyggja, tí tey eru mótplógvaði. Stundum haldi eg, at H.A.S. veit ikki hvat hann sigur. Hann skrivar soleiðis: ”Uppáhald um, at Gud hevur designað lívfrøðiligar skipanir kunnu hvørki prógvast ella mótplógvast.” (sitat enda)..... Og aðrastaðni skrivar hann: “Hevði vísindin ikki funnið mótplógv móti skapanarlæruni, so høvdu tey flestu upplýstu kristnu framvegis verið krea-tionistar.” (sitat enda) Vónandi sært tú, sum lesur hetta, grovu mótsegnina. Fyrst verður sagt, at skapanin kann ikki mótplógvast (sum eg má geva H.A.S. púra rætt i), og síðani verður sagt, at vísindin hevur mót-prógv móti skapanarlæruni. Er hetta serliga skilvíst?

Íðan, táíó H.A.S. aðrastaðni í greinini so avgjörður sigur, at tey ástøði, sum ikki verða mót-prógvað, fara at yvirлива (og her sipar hann til menningar-læruna, sum eftir hansara tykki ikki er mótplógvað), so man skapanarlæran fara at yvirлива, tí sum hann sjálvur sigur “uppá-hald um, at Gud hevur designað lívfrøðiligar skipanir kann ikki mótplógvast.”

Vitnisburðir av vísindamonnum
Men hvussu trygg stendur menningarlæra Darwins sum eitt ómótplógvað ástøði? Teir sum verja hesa læru eru rætti-liga komnir í verjustoðu, og vísindafólk í túsundtali innan allar vísindagreinir eru glaðir, at teir eru komnir út um girð-ingarnar í hesum villunar garði. Stundum verður sagt, at tú sært bara tað, sum tú vilt síggja. Men verri er við vilja at vera blindur. Eg haldi Pætur ápostul sigur tað so gott: “Við vilja eru teir blindir fyri hesum, at frá fyrndartíð vóru himlar til, og jørð... við orði Guds”(2. Pæt. 3,5). Táíó man við vilja vil vera blindur og setur viljan inn uppá at vera verandi í blind-leikanum, ja so er ikki nógv at gera. Nógvir sum hava verið blint forelskaðir í Darwin hava fingið eyguni upplatin og hava vent ørvitistosinum bakið. H. A.S. tykist vera glaður, at teir “gloggastu” kreatiónistarnir nú eru komnir í stríð við 1.Móse-bók, og at “hetta er ein gongd, sum útilukkandi er hend undir trýsti frá vísindaligum prógv-um.” Í 2001 varð The Scienti-

fic Dissent From Darwinism, sum er ein almenn yvirlýsing av vísindamonnum, sett í um-ferð av Discovery Institute. Fyri at seta títt navn undir hesa yvirlýsing skalt tú í minsta lagi antin hava Ph.D í vísindaligu økjunum sum: lívfrøði, evna-frøði, støddfrøði, verkfrøði, telduvísindi, ella eina av hinum náltúuru vísindagreinunum; ella skalt tú hava M.D. og virka sum professari í medisín. Munnu teir vera nóg gloggir at vita, hvat teir gera? Síðani 2001 hava fleiri enn 700 vís-indafólk skrivað undir hesa yvirlýsing. Her eru nøkur sitat av teimum :

Dr. David Berlinski: “Menn-ingar ástøði Darwins er hin stóri hvíti elefanturin í samtið-ar hugsaninni. Hann er stórur, næstan heilt óbrúkiligur, og er evni fyri pátrúnni.”

Dr. Vladimir L. Voeikov, Professari í Bioorganic, Mos-cow State University; limur í the Russian Academy of Natural Sciences: “Hugsjónin og lívsáskoðanin í neo-darw-inismuni, sum av serfrøðing-unum verður seld sum vísinda-ligi grundvøllurin í lívfrøðini, darvar álvarsliga vísindaligu menningini og krógvur fyri næmingunum veruligu vandamálini á økinum.”

Dr. Raul Leguizamon, Patho-logist og professari í medisín við Autonomous University í Guadalajara, Mexico: “Eg skriv-aði undir Scientific Dissent from Darwinism yvirlýsingina, tí eg eri heilt og fult sannførdur um mikla trotið av sonnum vísindaligum prógvum í Darw-inistisku trúarsetningunum. Eingin í lívfrøðiligu vísindini, medisín iroknað, hevur tørv á Darwin á nakran hátt.”

Dr. Stanley Salthe, fráfarin professari, Brooklyn College á City University í New York: “Menningarlæru ástøði Darw-íns var mitt øki í lívfrøðiligari servitan. Millum annað skriv-aði eg fyri 30 árum síðani eina lærubók um evni. Men við tíðini eri eg farin burtur frá ástøði Darwins, og havi lýst hetta sum ein íspunnin moder-na myta. Tiskil eri eg vissuliga samdur í, at næmingarnir í lívfrøði skulu hava móguleikan at gera seg kunnigar við av-markingarnar og brekini í hesum ástøði.”

Dr. Michael Egnor, Pro-fessari í nervalíkis-skurðfrøði og pediatrics við State Universi-ty í New York: “Darwinisman er eitt týðningarleyst ástøði, sum hevur verið upphevjað til vísindaliga tign og sum hevur stýrt nútíðar lívfrøðini.”

Menningarlæran ikki vísind, men serstøk trúarskipan
H.A.S. skrivar: “Menningar-læran er grundarlagið undir lívfrøðini. Tað var ikki fyrrenn við Darwin og menningarlær-uni, at lívfrøðin hevjaði seg upp um tað spekulativa og gjørdist ein empirisk vísinda-grein.” Men Dr. Albert Fleisch-mann, University of England er ikki samdur við H.A.S. Hann sigur: “Eg vrakaði evolútións-læruna, tí hart vunnin kunn-skapur síðani 1830 í vísinda-greinunum: Anatomi, vevnað-

arfrøði, kyknulæru og fostur-frøði kann ikki sameinast við hennara grundleggjandi ástøði. Hesin grundleysi, óveruligi menningarlæru byggingur hevði fyri langari tíð síðani havt uppiborið sína lagnu, var tað ikki fyri tann veruleika, at kærleikin til álvakent skrøgg er so djúpfestur í manna hjartan-um.” Evolutionistar illneitast stundum inn á kreationistar og siga, at skapannarlæran einans er grundað á trúgv. Munurin ímillum menningarlærutrúnna og trúnna á hin livandi Gud, sum alt hevur skapt, er himmal-víður. Einasti líkleiki er, at bæði verða bólkaðar sum trúgv. Ein ørgrynni av vísindafólki, sum áður styðjaðu menningar-læruna og nú hava vent henni bakið, siga beint út, at henda læra als ikki er vísindalig av teirri einfaldu orsök, at hon ikki er kjølfest í lívfrøðini og ei heldur nakrari aðrari vísinda-grein. Jamen, táíó vísindin ferð eftir ferð hevur prógvað at ástøðið Darwins og veruleikin ikki kunnu sameinast, er tað so ikki eitt mótplógv? Jú vist er tað so, og tí er menningarlær-an, sum nógvir vísindamenn eisini siga, einki annað enn ein religiön, og hesa religiön kunnu tey, sum stuðla henni, gjarna eiga. Greiningin uppá eina religiön er henda: “Ein serstøk trúarskipan, ella ein tilbiðjan, bygd á Gud, ella etiskar grundreglur, ella eina lívsfilosofi.” Evolútións ástøði líkur fult út trý av hesum “ein serstøk trúarskipan”, “ein tilbiðjan”, “bygd á eina lívsfilosofi.”

Ósatt uppáhald

Men hví er tað soleiðis, at eitt ástøði, sum bæði er mótplógv-að og eisini er prógvað at vera ósatt, verður tilbiðíð í slíkan mun, sum menningarlæran hevur verið og framvegis verð-ur? Hvi hevur henda læra gjørt slíka innrás á lærustovnarnar um allan heimin? Hvi verða børnini framvegis upplærd í nøkrum, sum mangir av lærar-unum sjálvvir siga og vita er møsn? Hvi verða listasøvnini prýdd við øllum hesum “dýr-gripum”, sum fyri ein stóran part eru falsaðir? Eg haldi at Dr. Etheridge, Paleontologist í British Museum sigur tað so gott: “Níggju tiggjundapartar av menningarlæru tosinum er tað bera møsn, uttan kjølfesti í rannsøknum og verður als ikki styðja av veruleikum. Hetta listasavn er fult av prógvum um fullkomnu fálсанinna í teirra átøkum. Í øllum hesum stóra listasavni er ikki eitt einasta prógv um “transmuta-tion of species.” Eg veit, at tað kann vera troyttandi í eini grein sum hesi at endurgeva ymsar vísindamenn og teirra niður-støður, men tað er kortini al-neyðugt. H.A.S. sigur, at “Alt tað, sum vísindin er komin eftir síðan Darwin í 1859 setti fram sitt ástøði, tykist stuðla ástøðið.” Nú má man spyrja: Veit maðurin ikki betur, sum hevur slík rósandi orð at bera menningarlæruni? Ella heldur hann, at øll, sum ynskja sær kunnskap um ymiska vísind, einans lesa Dimmalætting og

greinar hansara um menningar-læruna, og tí eru líka óvitandi, sum hann sjálvur tykist at vera? Ella hvat slag av vísind er tað H.A.S. lenar seg afturat? Og hvi halda á við slíkum ósonnum uppáhaldi, at øll vísind síðani 1859 stuðlar Darwin.

Darwinistiskar villur

Dr. H.B. Holroyd, Ph.D, verk-frøðingur og alisfrøðingur, fyrrverandi stjóri í Department of Physics, Augustana College, Illinois, USA, skrivaði grein í 1982, sum stóð at lesa í Crea-tion Reasearch Society Quart-erly; greinin hevði heitið: “Darwinism is Physical and Mathematical Nonsense.” Í hesi grein skjýtur hann upp, at allar stórar mannavillur í fram-tíðini skulu verða skíðar: “Darwinistar”. Hann sigur, at í einum mátingarstiga, sum mátar mannavillur, er Darw-inisman “Mr. Everest.” Hann sigur m.a. soleiðis: “Atvoldin til darwinistisku villurnar var mistakið ikki at nýta neyðugu støddfrøðina, tí vit hava sæð at omanfyri allan orðadrátt, er tað ómøguligt, at tær ófatiligu smáu designaðu lívverurnar kunnu vera vørðnar til av til-vildarligum tilgongdum og úrvali í einum mátingar lutfalli, sum er 10 í hundrað potens (eitt 1 tal eftirfylgt av 100 nullum), sum er størri enn talið av atomum í øllum kenda universinum.” Eisini sigur hann, at darwinisman er alis-frøðiligt og støddfrøðiligt møsn, hon er eisini logiskt møsn, tí ein skilagóður hugsari tekur ikki fyri givið eitthvørt, sum drigið verður burtur úr einum ástøði. Víðari sigur hann, at vissuliga er darwinis-man eitt stórt mistak heldur enn eitt ástøði, og vísindafólk innan alisfrøðina skuldu fyri nógvum tiggjutals árum síðani við dirvi og fastleika havt víst á hetta. Harafturat sigur hann: “Ein verður ikki bilsin av, at Darwin, sum hevði lítlan vísindaligan lærdóm, fall í villunnar grøv; men tað, sum ger okkum ovfarin er, at stórir alisfrøðingar og evnafrøðingar í hansara samtið, eins væl sum teir, ið komu aftaná, ikki tóku sær nóg mikið av tíð at peika á villurnar. Vísindamenn innan alisfrøðina, sum kenna hægru støddfrøðina og eru færir fyri skilvísari og greinandi hugsan, skuldu ongantið havt loyvt-ranga menningar ástøðinum at nátt slíkar hæddir, tá hetta eins og eyðsýndur veruleiki hevur fest seg í sinnið á fjøldini.”

Skallutta læran

H.A.S.sigur, at í Origin of Species skrivaði Charles Darwin rættiliga avbjóðandi, at “Um man kundi víst á eitt ella annað samansett organ, sum ómøguliga kundi verið skapt við nógvum aftaná hvørjari aðrari fylgjandi smáum broyt-ingum, hevði tað heilt víst oyðilagt mitt ástøði.” Síðani sigur Hans Andrias so avgjörd-ur: “Men hóast menningar-læran nú er 150 ára gomul, so hevur tað ikki her eydnast teimum at finna nakað, sum mótplógvvar ástøðið.” Meðan

hann enn var á lívi, tóku tveir menn, Spencer og Mivart, Charles Darwin uppá orðið, og komu við ítøkiligum dømum, sum ikki kundu afturvísast. Síðani tá hevur arbeiði gingið framá, hóast størsti parturin av kjakinum hevur verið handan læstar hurðar, hetta merkir í yrkisfundarbókum og fakkbók-um, sum næstan eru heilt ókendar fyri uttanfyri stand-andi vísindafólki. Vissiliga er darwinisman fullkomiliga afturvíst; ja, enn tá í slíkan mun, at kendi amerikanski naturalisturin og evolutionist-urin John Burroughs stutt áðrenn hann doyði skrivaði: “Eins skalluttur Samson var, eftir at hárið varð roytt av honum, eins skallut eru ástøði Darwins um úrvøljing.”

Er komin á gravarbakkan

Tað er ironiskt at darwinisman, sum gjørdi sær almikð stríð at leggja í oyði hugtakið pátrúgv, skuldi gerast ábyrgdari fyri heimsins størstu pátrúgv alra tíða. Men í dag, hóast hennara viðgongd í fortíðini, er hon komin á fallandi fót. Ja, í veru-leikanum eru mong vísindafólk sum siga, at darwinisman er deyð, og at henni einans tørvar endaligu jarðarferðina. Eitt dømi um at soleiðis er skikkað, er at eitt ástøði, menningar-læran, sum aftur og aftur hevur tørv á at verða lagað eftir um-støðunum fyri at standa roynd-ina, missir sitt trúvirði; ella eisini um ástøðinum framhald-andi tørvar umbering, hví spá-dómur tess ikki er sambærligur við nýggjar sannroyndir. Tað gevur ikki góðar vónir fyri eitt ástøði, at tað hevur havt eitt ótal av seinni umbroytingum. Summir evolutionistar misfata hetta og royna at vísa á, at áhaldandi umskipaninnar, og aftur og aftur at stemma streingirnar í menningarlæruni, rættvísger hesa sum eina serstaka og heiðursverda læru.

Ofta koma teir við lögna uppáhaldinum, at skapannar-læran ikki er vísindalig, tí samljóð hennara við prógvini er so fullkomin, at tørvur er ikki á broytingum. Slíkt hugs-unnarúrlit er tað sama sum at siga, at atdráttarlógin ikki er vísindalig, tí hon heilt og fult er í samljóð við veruleikan, soleiðis at henni tørvar ikki broytingar. Í 1980 vóru umleið 160 av heimsins leiðandi krop-bygnaðarfrøðingum, vísinda-menn innan læruna um deyð dýr og plantur, arvafrøðingar og aðrir savnaðir saman á fundi í Chicago. Teir vóru noyddir at góðtaka at fornleivdar “prógv-ini” stuðlaðu ikki menningar-læruni hjá Darwin, og tí vóru teir noyddir at falla aftur á longu til gjøldurs gjørda ástø-ið um “vónaða vanske-pilsí”(hopeful monster). Hetta ástøðið er eisini gjørt til gjøld-urs av støddfrøðingum. Enntá Karl Popper, sum H.A.S. er so óforur at endurgeva, sigur at Darwinisman er ikki eitt test-bart vísindaligt ástøði, men ein metafysiskur granskingar tátt-ur. Metafysikkur (læran um alt, sum er uttan fyri fysiska heim-in) er ikki vísind, men er í næstu ætt við religiön. Áheit-

anin frá Karl Popper um virk-samt at granska, ger ikki ástøði vísindaligt, tí tað er møguligt at granska alt, ja, enntá hina mest lögnu pátrúnna. Mong onnur víðagitin vísindafólk sum eru evolútiönistar við-ganga, at menningarlæru ástøði ikki er vísindi. Til dømis skrivaði Dr. L. Harrison Matthews við útgávuna av Origin of Species í 1971 tey undrunnarverdu orðini, at menningarlæran var ein trúgv, ikki vísind. Hann segði eisini, at um tað veruliga var soleiðis, at ryggurin í lívfrøðini var menningarlæran, tá kom lívfrøðin á henda hátt í ta margháttligu støðu at vera vísindi kjølfest í einum óprógvaðum ástøði.

Dávid sigrar Goliat

At siga, at øll vísind síðan Darwin stuðlar honum og hansara menningarlæru, er so langt við síðuna av, sum tað kann vera. Eg havi í hesi grein roynt at vísa á, hvussu høgt virdir vísindamenn eru komnir til sínar niðurstøður. Aðrir trúgvir evolutionistar vátta eisini hetta sama; t.d. segði Sir Arthur Keith, at menningar-læran er ikki prógvað og kann ikki prógvast, men hann trúði á hana, tí hon var einasta alterna-tivi til skapannartrúnna. Annars er at siga um Arthur Keith, at hann var ágrýtin forsprákari fyri Piltدون Manninum. Leingi eftir deyða hansara segðist, at hann móguliga var samsekur í hesum stóra sviki saman við Charles Dawson. Eisini nobelprísvinnarin D. Ernest Boris Chain, sum var týskt føddur jødi, segði, at fyri honum var tað bert ein hypo-tesa at góðtaka, at menningin og yvirlivet hin sterkasta er eitt úrlit av tilvildarligum mutatiönum. Hann sigur, at hetta er nakað, sum er bygt upp uttan prógv; og er ikki sambær-ligt við veruleikan. Tað gjørdi hann eisini sera bilsnan, at hetta hevði verið svøgt rátt uttan atfinningar í so langa tíð av so nógvum vísindamonnum. Spurt verður eftir prógvum og mótplógvum; í mínum huga-heimi telur tað nógv, at vísinda-menn sum trúgva á skapannar-læruna í 1. Mósebók í orða-dráttum við evolutionistar, eru at rokna sum Dávid, sum sigraði á Goliat. Tí er tað sera hóskaendi at enda við orðunum hjá Luther Sunderland: “Seinnapartin í 1970 árunum varð allastaðni á undirvísingar-stovnunum í frælsa heiminum kjakast um uppruna lívsins, hetta vant alt meiri uppá seg. Hundrædtals vísindafólk, sum einaferð góðtóku menningar-læru ástøði sum veruleika, mynstraðu av skipinum og stóðu føst uppá, at vísindaligu prógvini fullt út styðjaðu skap-annarlæruni. Kendir evolution-istar, so sum Isaac Asimov og Stephen Jay Gould søgdu, at av tí at vísindafólk, sum tóku und-ir við skapannarlæruni, komu sigrandi út úr øllum hesum fleiri enn hundræð orðadráttum, so skuldu evolutionistar als ikki havt kjakast við teir.”